

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorvm Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

**Reuchlin, Johannes
Hagenoae, 1519**

Ioannes Reuchlin Phorcensis, praceptoris suo Iacobo Iehiel Loans Iudaeo

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](#)

E P I S . I L L V S T . V I R O R V M A D
uortium posset celebrari inter te uxoremq; tuam, eius tamen con-
fensu, quam plurimum nostro nomine saluam esse iubebis. Iterum
uale. Datum ut supra.

Franciscus. S. Eustachii diaconus Cardinalis Senensis
Veneran. uiro. D. Ioanni Reuchlin Phorcensi
LL. doctori. Salutem.

Ximie doctor amice singularissime, accepimus literas uestras
eruditissimas, ex quibus quamuis cum singulari elegantia, in-
telleximus tamen curas & sollicitudines uestras, quas ob absen-
tiam nostram suscepistis. Dolemus certe rem ita se habere, uerum
cum ita sit, necessitatibus q; ipsi nos accommodabit. Princeps ut ex lite-
ris D. suæ ad nos uidere potuisti, sape se celeriter nuncium missurū
affirmauit. Quare nil nobis imputandum est, quia tempus expecta-
uimus. Petitis a nobis consilium. At quale in rebus tam arduis & ui-
ro doctissimo subministrare possumus? Exploratissima est uobis
mens principis, & quæ nobis scripsit clare uidisti, in nulla re men-
tem excellentiæ suæ transgressi sumus, & cum singulari diligentia
fines mandatorum suorum seruauimus, ita & uobis agendum erit,
res arduæ sunt, & nos absentes non possumus in hac solitudine diui-
nare, quæ menti pontificis D. reuerendissimi Alexandrini cætero-
rumq; insint, D. Bernardinus auditor noster si in aliqua re utilis erit
uobis assister. Valete, Ex Balneis sancti Philippi die decimasepti-
ma Iunii, M. D. II.

Reinherus Dux Lotharingia & Barri &c. Ioanni
Reuchlin Phorcensi. LL. doctori salutem.

Magnifice doctor, uestri gratia & amore plurimum freti mit-
timus in præsentia ad magnificentiam uestram Physicum
& consiliarium nostrum M. Ioannem Claui doctorem, cui
nonnulla credidimus eidem magnificentiæ nostro nomine refe-
renda. Eam proinde uchementer rogatam uolumus, uelitis sibi ac
nobis ipsis si coram essem⁹ fidem habere, significareq; si quicquam
a nobis factum iri uelitis, quandoquidem frustum a principe bono
expetendum expectare potestis. Valete fœliciter. Ex Castineto. xx.
Iulii. M. CCC.XCI.

Ioannes Reuchlin Phorcensis, præceptoris
suo Iacobo Iehiel Loans Iudæo.

10. REVCHLIN. LIBER PRIMVS

פְשָׁלוּם שָׁלוּם לַרְחֹק וְלִקְרֹב
אֲרוֹגֵי רֶ' יַעֲקֹב אֱלֹהִי וּמִירְדֵּעַ
מִמְנִי הַמִּשְׁתָּוֹקָק וְהַגְּבָסָא לְרָאוֹת
בְּגִיד הַצְּעִימִים לְהַתְעַגְּמֹזֵעַ פְּגִיד
הַמְּאִירָות לְשִׁמְעוֹן לְמוֹדֵר הַטְּהָוָה
וְעַתָּה בָּאתִי בְּמַגְלָת סְפִירָה לְהָ
לְהַדְרִישָׁר כִּי שְׁבָת לְאַל אַחֲרֵי גַּסְעַ
מִמֶּר הַצְּלָחָתִי בְּלִמְוֹרִי וְהַגְּעַתִּי
לְהַשְׁגָּחָה גְּרוֹלָהָה. דְּעַתִּי הַשְׁמָתָה
וְתְּגִילָה. אֲנִי יוֹהָנָן רֹוחָלִין מְפֻרְצָנוֹ
חַכּוֹתָב רָאשָׁה הַרְשָׁה בְּסָלָר שָׂנָת
חַרְסָא. לִידְךָ הַגְּבָרָדָר רֶ' יַעֲקֹב

בְּבָמָר יְהִיאָל לוֹאָנָשׁ:

Latine sic.

¶ Pax pax longinquo & propinquo. Domine mihi magister Iacob
be dux meus & notus meus, a me qui desidero & cōcupisco cernere
uultū tuū suauissimū ad delectandū de splēdore uultus tui lucentis,
audiēdo doctrinā tuā purissimā & nūc ueni epistolio libello, ut tibi
notificē, q (laus deo) post recessū meū abste p̄feci in doctrīa mēa,
& pueni ad cōsecutionē magnā scio lætaberis & gaudebis. Ego Ioā
nes Reuchlin ex Phorcen, scribēs Kalendis Nouēb. Anno quinto
millenario ducentesimo sexagesimo primo. Ad manum hono
rabilis magistri Iacobi filii honore excellētis Magistri Iehiel Loans.

Iacobus Margolit Primas Iudaorū Ratisponeñ natione

Iudaeus ad Io. Reuchlin Phorceñ LL. Doctorem.

m

בָּתְכֶם: בָּאוּמֹת יְהִי וַיְרֻום הַוּרִי
 בְּשִׁלְמֹות אֲרוֹנִי הַמְּשִׁילָה בְּתִ
 בְּחִכְמֹות דּוֹקְטּוֹר יְהֹוָה תּוֹלְרוֹתָה
 לְבֵית אֲבוֹתֵינוּ מִעִיר פּוֹרָצָנוּ וְעַ
 וְבְשִׂירָה בָּעֵיר שְׁטוֹקּוֹרְטוֹן אֲרוֹנִי
 רָאִיתִי מִבּוֹקְשִׁתָּה וְתִשְׁוֹקְתָּה אֶל
 הַסְּפָרִים אֲשֶׁר נִקְבַּת בְּשָׁמוֹתָם
 מְחוּבָרִים בָּאָמְרוֹת צְרוּפּוֹת בָּ
 נְוָרְבִּי הַקְּבָל אֲשֶׁר הִיא חַבְמָתָה
 תְּמִימָה גַּעַלְמָה מְרוֹב אֲגַשִּׁי רָ
 רְוִי גְּנוֹזָאִיךְ רֹוב הַדְּרֻשָּׁה וְהַלְּבָבָה
 מְשִׁיגָת אֹתָהּ הַחַבְמָתָה לְרֹוב רָ
 רְקוּתָה גַּעֲמָקָת וּבְמוֹפְלָא מִזְיָן
 הַאֲרָם אֶל יְדָרְוּשִׁי כִּי יִשְׁלַח לְהֹשֶׁן
 הַתּוֹעֲלָה מְשָׁל לְמִסְתָּבֵל בְּגִיצְעָז
 הַשְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְרֹוב יִהְרֹורִית
 הַשְׁמֵשׁ עַזְיָנוּ כְּהֹוָה וּרְעֵא אֲרוֹנִי
 שָׁאוֹתָם סְפָרִים אֲשֶׁר אֲרוֹנִי טָ
 מְבָקֵשׁ לֹא נִמְצָאוּ פָה לְקִגְוָת אַבְלָ
 בְּמָה שָׁמָה אִיפְשָׁר לְיַיְלָה
 לְאֲרוֹנִי הַגְּנִי עַבְרָד מְזֻומָנוּ נָאָם
 הַזְּהָקָרָא יְעַקְבּ מְרָגְלִיתָן

IO. REVCHLIN. LIBER PRIMVS

Latine sic.

Sapiēs in populis uiuat & exaltef gloria eius in probitate domi
nus meus promotus in scientiis doctor Ioannes origine sua quo
ad domū patrū suorū de ciuitate Phorce, & nunc habitat in ciui
tate Stugarten. Dñe mi, uidi inquisitionē tuā & desiderium tuum
ergalibros quos recensuisti nominibus eorum compositos eloquis
purgatis, in uerbis cabalæ, q̄ est sapientia immaculata, abscondita a
multis uiris nationis nostræ. Et non sunt multæ noticieæ atq; corda
apprehendentia illam sapientiam, eo q̄ multum subtiliata est, & p
funda & ob occultum ab homine non querit, quia est arcanæ phi
losophia. Ne forte sapientia multiplicet ei damnum plus q̄ pfectū
Simile ad ægreferenrem in apparentia solis cuius ad multam resplē
dentiam solis oculi caligant. Et scias domine mi, q̄ hi libri quos do
minus meus querit non inueniuntur hic ad comparandum. Sed in
quo hic possibile mihi ad seruendum domino meo ecce ego seru
tuus paratus. Dixit, humiliis uocatus Iacob Margolit.

Demetrius Chalcondyles natione græcus, quippe Athenien
sis, Ioanni Reuchlin Phorcenisi.

Δημήτερος χελκουδύλης ισοχνη τῷ Καπνίωνι δὲ πράττειν αὐτοῖς
σῦ τὸν ἐπιστολὴν ἀνθεστὸν μόνον ὅπερ πέπλα λογίσαις αὐτὸς καὶ χριστὸς
τὸν ἕρων καὶ λαὸν φίλας μοι δέ επιέκταν γελευμένος ἐπέμπετο, αλλὰ
ὅπερ ἐχανισὶ γέγραπτο, πολλάν τενα δὲ φυῖαν πέπισθετο. Κατάξαν
τοι γέρειοτητας πρόστετο λόγιον ἐχανικούς τα τὴν ἀλληλούχην ἀπαγενέταις
μην, καὶ λαῆτας ἐθαύμαζον λογιζόμενος τὸν πατέρα ἀνεῖκος λόγιος, αὐτὸς
καὶ λόγιον ἐχανικῶν ἐπιστολὴν συγγενόμενος, διπότε σίκοβεν καὶ οὖν αὐτὸς
μαθὼν ψλόμενος, θοσίγενεν ἐν λόγοις ἐπειλακαστός, ὡς τε καὶ ἐχανιζειν ἔλη
καὶ οὐτοκαλλήν καὶ γλυκαῖσιν επιστολὴν δύνασθαι. Καὶ πάντας. Εγώ μὲν δὲ
ὅπερ ῥώμης επανίκων ἐνθάδε καὶ μὲν ἐνέτυχες γράμματα πέπεριολάς
κομίζεις, πιστόντες ἐπειραχέας κομιδᾶς Κυρος. αὶς περὶ σοῦ ἐμαντεύομεν
ώς καὶ τὰ πέπλα διεργάλαν τότε πεμφθίτα γράμματα ἐμαρ
τύρε, οὐκαλούντας τὸν περὶ σοῦ καὶ τὸν αὐτὸς καὶ γλυκαῖσιν φύσεως τῶν
λαγήτων εἶχον. νῦν δέ γε ὅρῳ σε εργάζεις λόγιον τὸν Φρονιμα κεκτή
μένον, μηδὲ ταῦτα τοῖς πατέροις καὶ χυτοῖς Φρονοῦντα, θρομαίτεκ
ολίποι, καὶ σοὶ καὶ τῷ σῷ πατερίδι συγχείρω τοιοῦτον ἀνθρα τοιοῦτον
κόσμον αυτῷ τοιοῦτον, καὶ τοῖς πατέροις πέπλειγμα καλλιστιν ἔστοι
καθισάντα, δέ καὶ τὸν σωτοῦ φίλατερν ἀλελφὸν κομιδᾶς νέον ὄντας καὶ

m ii